

إصدارات أنصار الإمام المهدي (ع)  
انتشارات انصار امام مهدي (ع)

# الجواب المنير عبر الأثير

(الجزء الثالث)

پاسخهای روشنگر بر بستر  
امواج

(جلد سوم)

سید احمد احسن

تحقيق اللجنة العلمية لأنصار الإمام المهدي (ع)  
گردآوری و تنظيم: هیأت علمی انصار امام مهدي (ع)

## الجواب المنير عبر الأثير

الجزء الثالث

پاسخهای روشنگر بر بستر امواج  
جلد سوم

ويحتوي على قسمين:

که شامل دو بخش است:

القسم الأول: أجوبة السيد أحمد الحسن (ع)

بخش اول: پاسخهای سيد احمد الحسن (ع)

وفيه محوران:

که شامل دو محور است:

الأول: الأسئلة العقائدية

اول: پرسشهای اعتقادی

الثاني: الأسئلة الفقهية

دوم: پرسش های فقهی

القسم الثاني: أجوبة أنصار الإمام المهدي (ع)

بخش دوم: پاسخ های انصار امام المهدي (ع)

<p>نام کتاب نویسنده مترجم نوبت انتشار عربی تاریخ انتشار عربی نوبت انتشار ترجمه تاریخ انتشار ترجمه کد کتاب ویرایش ترجمه دوزبانه سازی</p>	<p>نر امواج (جلد ۳) انصار امام مهدي (ع)</p>

لمعرفة المزيد حول دعوة السيد أحمد الحسن (ع) يمكنكم الدخول إلى الموقع التالي:

[www.almahdyoon.org](http://www.almahdyoon.org)

جهت کسب اطلاعات بیشتر در خصوص دعوت مبارک سید احمد الحسن (ع) به تارنماهای زیر مراجعه نمایید.

[www.almahdyoon.co](http://www.almahdyoon.co)

[www.almahdyoon.co/ir](http://www.almahdyoon.co/ir)

## فهرست

پیش گفتار

بخش اول: پاسخ‌های سید احمد الحسن علیه السلام

محور اول: پرسش‌های اعتقادی

پرسش ۲۱۵: صحیح‌ترین روایت‌ها در مورد شهادت حضرت زهرا (ع)

پرسش ۲۱۶: درخواست دعا

پرسش ۲۱۷: چرا خداوند ما را عذاب می‌کند و دلیل برانگیخته شدن بعد از

مرگ چیست؟

پرسش ۲۱۸: در کجای انجیل آمده است: «سلام بر تو ای زنی که به نیکی

وصف شده‌ای»؟

پرسش ۲۱۹: سوال در باب خوردن گوشت‌ها و ازدواج ام کلثوم(ع)

پرسش ۲۲۰: در نفس یعقوب چه چیزی بود که در آیه اشاره شده است؟

پرسش ۲۲۱: آیا امام مهدی(ع) برتر از حضرت عیسی(ع) می‌باشد؟

پرسش ۲۲۲: چگونه شیطان ایوب(ع) پاک را لمس نمود؟

پرسش ۲۲۳: درخواست دعا و نصیحت.

پرسش ۲۲۴: خاصیت‌های اسم باطن.

پرسش ۲۲۵: تفسیر سخن خداوند متعال: «ان الذین اذا مسهم... ثم

لا یقصرن»

پرسش ۲۲۶: قریه‌های آشکار در قرآن و باب‌های حجت‌ها.

پرسش ۲۲۷: عریضه‌ای به امام مهدی(ع)

پرسش ۲۲۸: درخواست نصیحت.

پرسش ۲۲۹: ارتباط بین اذان و رویای ابراهیم(ع).

پرسش ۲۳۰: قرائت سوره‌ی اخلاص (توحید).

پرسش ۲۳۱: بیان سخن امام علی(ع): «سپاس و ستایش شایسته‌ی آن

خدایی است که گمان‌ها را بازداشت...».

پرسش ۲۳۲: چگونه از منیت خلاص شوم؟

پرسش ۲۳۳: باب امام(ع) چه کسی است و ماهیت ۲۸ حرف چیست؟

پرسش ۲۳۴: نصیحت سید(ع) به انصار.

پرسش ۲۳۵: سوال از رجعت، محشر و عصمت.

پرسش ۲۳۶: مجموعه‌ای از سوال‌ها

پرسش ۲۳۷: خودت را به من بشناسان.

پرسش ۲۳۸: سواز در مورد جامعه، جفر و مصحف فاطمه(ع).

پرسش ۲۳۹: تفسیر خداوند متعال: «وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ... رَسُولٌ أَمِينٌ»

پرسش ۲۴۰: چرا نرجس(ع) به عنوان مادر امام مهدی انتخاب شد؟

پرسش ۲۴۱: نامه‌ای از نوری المرادی.

پرسش ۲۴۲: آیا تو همانی هستی که ادعا می‌کنی؟

پرسش ۲۴۳: کسی را می‌خواهم که مرا به راه راست هدایت نماید.

پرسش ۲۴۴: تفسیر دو رویا

پرسش ۲۴۵: درخواست دعا

پرسش ۲۴۶: درخواست دعا برای هدایت و شفا.

محور دوم: پاسخ‌های فقهی

پرسش ۲۴۷: تسبیحات حضرت زهرا(ع) و حکم پنیرهای خارجی.

پرسش ۲۴۸: سوال در مورد خمس و ازدواج با زن مسلمان.

پرسش ۲۴۹: حج قبل از ایمان به دعوت.

پرسش ۲۵۰: وفای به عهد.

پرسش ۲۵۱: موسیقای و غنا و نقاشی جان داران.

پرسش ۲۵۲: تعدد افقها و شب قدر.

پرسش ۲۵۳: معنی «پدر» که عیسی (ع) می گفت، چیست؟

پرسش ۲۵۴: یاری دولت ستم کاران.

پرسش ۲۵۵: برخی احکام ازدواج دایم و موقت.

پرسش ۲۵۶: کار در موسسات اجتماعی و دریافت وام از آنها.

پرسش ۲۵۷: شنیدن برهانهای غیرمومنان و سوال از قبر حضرت

زینب (ع).

پرسش ۲۵۸: سوال در مورد وضو، نماز، روزه، زکات و خمس.

پرسش ۲۵۹: حکم حج قبل از ظهور دعوت.

پرسش ۲۶۰: کار در دولت ستم گران و سوال از جلوگیری از بارداری و سوال

از خمس.

پرسش ۲۶۱: سرمه کشیدن جلوی بیگانگان.

پرسش ۲۶۲: سوال از خمس.

پرسش ۲۶۳: سوال در مورد شیر دادن

پرسش ۲۶۴: سود سپرده در بانکهای خارجی

پرسش ۲۶۵: سوال در مورد حج، نماز و خوراکی‌ها.

پرسش ۲۶۶: خال کوبی روی بدن.

پرسش ۲۶۷: مجموعه مسایلی در مورد عقاید و فقه.

پرسش ۲۶۸: سوال از ماترک (ارث) و برخی خوردنی‌ها.

پرسش ۲۶۹: وام گرفتن از بانک‌های خارجی.

بخش دوم: پاسخ‌های انصار امام مهدی علیه اسلام

پرسش ۲۷۰: سوال در مورد مهدی (ع).

پرسش ۲۷۱: آیا یمانی به سوی خویش دعوت می‌کند؟

پرسش ۲۷۲: چرا امام (ع) غایب شد؟

پرسش ۲۷۳: حوادث بصره و ناصریه در ماه محرم.

پرسش ۲۷۴: روایت این گونه می‌گوید: «پس از قائم».

پرسش ۲۷۵: درخواست کمک برای شناخت حقانیت دعوت.

پرسش ۲۷۶: آیا در قرآن همسر جزو اهل بیت است؟ پرسش درباره‌ی ایمان

و معصوم

پرسش ۲۷۷: وارد آوردن چند اتهام در یک نامه

پرسش ۲۷۸: شرایط ازدواج موقت

پرسش ۲۷۹: نامه‌ای حاوی اتهام ایجاد اختلاف و فساد



پرسش ۲۸۰: آیا فرستاده‌ی امام(ع) از آشکار نمودن چهره‌اش می‌ترسد؟

پرسش ۲۸۱: درخواست روایات بیشتر درباره‌ی ذریه‌ی و فرزندان امام(ع)

پرسش ۲۸۲: چرا حکومت با شما سر جنگ دارد؟

پرسش ۲۸۳: پرسشی درباره‌ی اعتقادات اخیر

پرسش ۲۸۴: درخواست دلیل از سید احمد الحسن(ع)

پرسش ۲۸۵: خواهان دلیل قاطعی بر صدق دعوت هستم

پرسش ۲۸۶: دلیل قانع کننده‌ای نیافته‌ام

پرسش ۲۸۷: چگونه می‌توانم از صدق خروج وی مطمئن گردم؟ سفیران و

رسولان او کجایند؟

پرسش ۲۸۸: از رمز و رازی که بین من و امام(ع) هست خبر دهید

پرسش ۲۸۹: مایلم اعتقادات خاصه‌ی شما را بدانم

پرسش ۲۹۰: حقیقت نزد شما است و من مایلم نسبت به آن شناخت پیدا

کنم

پرسش ۲۹۱: آیا امام(ع) مرده و پسرش به جای او می‌باشد؟

پرسش ۲۹۲: چرا مهدی(ع) به سوی اهل سنت نمی‌آید؟

پرسش ۲۹۳: آیا تکبیر و اقامه در نماز واجب است؟

پرسش ۲۹۴: چگونه امام(ع) در حالی که زنده است، امامت را تسلیم نموده؟

پرسش ۲۹۵: چرا شیعیان، حسین(ع) را تک و تنها رها کردند؟

پرسش ۲۹۶: لطفاً مرا با برهان و دلیل کمک کن

پرسش ۲۹۷: چطور یمانی درخواست کمک می کند و مردم از او کناره

می گیرند!؟

پرسش ۲۹۸: تفسیر خوابی در رابطه با امام مهدی(ع)

پرسش ۲۹۹: بیعت و التماس دعا

پرسش ۳۰۰: می خواهم امام احمد(ع) را بشناسم

پرسش ۳۰۱: درخواست ارسال تمام کتابها و نوشته های دعوت یمانی

پرسش ۳۰۲: درباره ی گروه هایی که ظاهر شده اند، چه نظری دارید؟

پرسش ۳۰۳: آیا ام البنین(ع) فرزندی به نام عثمان داشته است؟



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم

تسليماً.

بین یدی کتاب:

پیش گفتار

سپاس و ستایش مخصوص خداوند، پروردگار جهانیان است و درود و سلام کامل  
خداوند بر محمد و خاندان محمد، ائمه و مه‌دیین باد

قال الله جل وعلا: (هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ  
وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) ([1]).

خداوند جلیل و بلند مرتبه می‌فرماید: « او کسی است که در میان مردمی بی‌کتاب  
فرستاده‌ای از خودشان مبعوث داشت تا آیاتش را بر آنها بخواند و پاکیزه‌شان دارد و  
کتاب و حکمتشان بیاموزد، اگر چه پیش از آن در گمراهی آشکار بودند » ([2]).

نعم، هذا هو زمن عودة الحياة لآيات الله سبحانه وكلماته التي وأدّها الظالمون،  
وذهبوا بها بعيداً في صحراء التيه والمادة، وامتدت أياديهم العابثة وقلوبهم المظلمة  
إلى كل ما هو إنساني وراحوا يقتلعونه فأهلكوا الحرث والنسل، وغاز ماء الحكمة  
والطهر، ووصل الناس بسوادهم إلى الزمن الذي قرّروا فيه قطع حبل الوصل مع  
سماء الحق استجابة لهوى كبرائهم، ويشاء الله سبحانه رحمة بعباده المستضعفين  
الذين عرفوا ربهم سبحانه بالغيب فعدوا على تلك الأنا المتجبرة في دواخلهم  
يحاربونها حرباً لا هوادة فيها، حتى وجد الحق سبحانه أن في أولئك العباد ضعفاً في  
المقاومة مع اشتداد الزمان عليهم، وتكاثر الفتن والابتلاءات والمحن بهم، وغيبة  
وليهم الذي كان سبب قوتهم وتماسكهم، وتظاهر أهل الظلام عليهم، امتدت يد  
الرحمة بشهاب قبس من الغيب لينير صحراء التيه التي اشتد ظلامها، وطغى جور  
الجائرين بها، فتوجهوا إلى الله سبحانه طلباً للنجاة والهداية.

آری اکنون زمان بازگشت جان دوباره به آیات خدای سبحان و کلمات او فرا رسیده  
است؛ کلماتی که ستم‌کاران تباهشان نمودند و آنها را به جایی دوردست در صحرای

سرگردانی و دنیای مادی کشاندند. دستان پلید و قلب‌های تاریک آنها بر هر انسانی سایه افکنده است و کوشیدند تا او را نابود سازند و جامعه و نوع انسانی را هلاک گردانند؛ آب حکمت و پاکیزگی پنهان گشت و مردم با سیاهی‌هایشان به زمانی رسیدند که خودشان با پیروی از هوا و هوس بزرگان‌شان، بر قطع ریسمان اتصال به آسمان حق، اقرار داشتند. خدای سبحان، رحمت را برای بندگان مستضعفش اراده فرموده است؛ بندگان مستضعفی که پروردگار سبحانشان را با غیب شناختند و با «من درونشان» چنان جنگیدند که سستی در آن راه نیابد تا آنکه حق سبحان، در این بندگان به دلیل شدت ستم زمانه بر آنها و فراوانی فتنه‌ها و آزمایشات و محنت‌ها، و غیبت ولی‌شان که عامل قوّت و پیوند آنها است و همکاری ستمکاران علیه آنها، ضعف و ناتوانی را دید؛ دست رحمت به شهاب نورانی از غیب، کشیده شد تا صحرای سرگردانی که به شدت تاریک بود و ستم ستمگران در آن طغیان می‌کرد را روشن کند؛ پس آنان برای طلب نجات و هدایت، به خدای سبحان رو آوردند.

قال تعالى: (فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ) [3]، وها هو موسى آل محمد(ص) يأتي أهله بالخبر اليقين، ويأتيهم بجذوة من النار لعلمهم يصطلون فيذيبون ما علق بهم من درن صحراء التيه وظلماتها ليستنبروا بنور العلم ويخرجوا من ظلمات الوهم، ويستشرفوا نور الله سبحانه ويروا بهذا النور العظيم بركات ملكوته، فينقلب ضعفهم قوة، وتستحيل قلوبهم كزبر الحديد، ويضع موسى آل محمد(ع) يده على رؤوسهم فيجمع حلومهم.

خدای متعال می‌فرماید: « چون موسی مدت را به سرآورد و با اهلش روان شد، از سوی طور آتشی دید. به کسان خود گفت: درنگ کنید، آتشی دیدم؛ شاید از آن خبری برایتان بیاورم یا پاره آتشی بیاورم تا گرم شوید » [4]؛ و این موسی آل محمد(ع) است که برای اهلش خبر از روی یقین می‌آورد و برای آنان قطعه‌ای آتش می‌آورد تا گرم

شوند و نقص‌ها و کمبودهای جامه‌ی چرکین صحرای سرگردانی و تاریکی‌های آن را بزداید؛ تا با نور علم، روشن شوند و از تاریکی‌های وهم و خیال خارج و به نور خدای سبحان مشرف گردند و با این نور عظیم برکت‌های ملکوت خدا را ببینند تا ضعفشان به قدرت تبدیل شود و قلب‌هایشان مانند پاره‌های آهن استوار گردد و موسی آل محمد(ع) دست بر سرشان بکشد و رؤیاهایشان را جمع کند.

وها نحن اليوم بين يدي عطاء جديد من فيوضات هذه الجذوة المباركة المقدسة، نفحة جديدة من نفحات القدس المحمدي يضعها بين يدي الناس قائم آل محمد(ع) ويمانيهم ويمنهم وبركتهم ومحل عطائهم في زمن الجذب والجوع والظلمة والبغي، كي يستعد الذين انتدبهم الله جلت قدرته لنصرة دينه، ويتزودوا من علوم الطاهرين(ع) وهو خير الزاد، والله فهو زاد التقوى الذي قال فيه الباري عز وجل: (الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ) [5]، ولتكون استجابتهم لداعي الله المؤذن بالحق استجابة من عرف الحج وقدم إلى بيت الله سبحانه تائباً من ذنوبه مستلماً الحجر الأسود المبارك قائلاً بقلبه شاكراً بعمله: (اللَّهُمَّ أَمَانَتِي أَدَيْتَهَا، وَمِيثَاقِي تَعَاهَدْتَهُ لِتَشْهَدَ لِي بِالْمُؤَافَاةِ، اللَّهُمَّ تَصَدِّقاً بِكِتَابِكَ وَعَلَى سُنَّةِ نَبِيِّكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنْ عَلِيًّا وَالْأئِمَّةَ مِنْ وَلَدِهِ حُجَّجَ اللَّهُ، وَأَنْ الْمَهْدِيَّ وَالْمَهْدِيِّينَ مِنْ وَلَدِهِ حُجَّجَ اللَّهُ - وتعدهم إلى حجة الله في زمانك - أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَكَفَرْتُ بِالْحَبِيبِ وَالطَّاغُوتِ وَبِاللَّاتِ وَالْعُزَّى وَعِبَادَةِ الشَّيْطَانِ وَعِبَادَةِ كُلِّ نِدٍّ يُدْعَى مِنْ دُونِ اللَّهِ) [6]، حتى يكون من آل داود هذا الزمان، آل محمد(ع) ومن شيعتهم الذين عاهدوا الله سبحانه، وعملوا على الإيفاء بما عاهدوا عليه الله بما أعانهم وسددهم القوي العزيز.

اکنون پیش روی ما، بخششی جدید از فیوضات این پاره‌ی آتش مبارک مقدس و عطایی تازه از هدایای مقدس محمدی است که آن را قائم آل محمد(ع) و یمانی آنها و یمن و برکت و محل بخشاینده‌ی آنها، در زمان تشنگی و گرسنگی و تاریکی و ستم در پیشگاه مردم عرضه می‌دارد تا کسانی که خدای قدرتمند، برای یاری دینش برگزیده

است، آماده گردند و از علوم اهل بیت پاک (ع) توشه‌ای بیندوزند که بهترین توشه‌ها است؛ به خدا سوگند که این همان توشه‌ی تقوی است که خدای آفریننده‌ی عزّوجلّ در موردش می‌فرماید: « حج در ماه‌های معینی است. هر که در آن ماه‌ها این فریضه را ادا کند، باید که در اثنای آن جماع نکند و فسقی از او سرزنزد و جنگ و جدال نکند. هر کار نیکی که انجام می‌دهید خدا از آن آگاه است و توشه بردارید، که بهترین توشه‌ها پرهیزگاری است. تنها از من بترسید، ای خردمندان!» ([7])؛ تا استجابت آنها برای دعوت کننده به سوی خدا که به حق می‌خواند، استجابت کسی باشد که حج را می‌شناسد و به سوی خانه‌ی خدای سبحان گام برمی‌دارد درحالی که توبه کننده‌ی از گناهانش، لمس کننده‌ی حجر الاسود مبارک، گوینده‌ی با قلبش و شکرگزار با عملش می‌گوید:

«خدایا! امانتم را ادا کردم و به پیمانم وفا نمودم تا آنکه بارالهاها، بر وفاداری من بر تصدیق کتابت و بر سنّت پیامبرت شهادت دهی. شهادت می‌دهم که خدایی جز الله یگانه‌ی بی‌شریک نیست و شهادت می‌دهم که محمد، بنده و رسول او است و شهادت می‌دهم که علی و امامان از فرزندان او حجت‌های خدایند و شهادت می‌دهم که مهدی و مهدیین از فرزندان او، حجت‌های خدایند - و آنها را نام می‌بری تا به حجت خداوند در زمانت برسی - به خدا ایمان آوردم و به حجت (بُت) و طاغوت و لات و عَزّی و بندگی شیطان و بندگی هر شریکی که به جز خداوند خوانده شود، کفر ورزیدم» ([8])

تا آنکه از آل داوود این زمان یعنی آل محمد (ع) و از شیعیان آنان گردد؛ کسانی که با خدای سبحان پیمان بستند و بر وفاداری بر آنچه با خداوند پیمان بستند، کوشیدند؛ کوششی که خدای قوی عزّتمند به آنان بخشید و به وسیله‌ی آن، یاریشان فرمود.

بين يدي القارئ اليوم قبس جديد وهو جزء ثالث من أجوبة يماني آل محمد (ع)  
السيد أحمد الحسن وصي ورسول الإمام المهدي (ع)، حوى من العلم ما لا يجعل  
حجة لمحتج في أنّ كل كلمة في هذه الإجابات إنما هي دلالة نور على طريق الهداية

إلى الله سبحانه، لمن طلب الهداية وبحث عنها بحثاً حقيقياً يبتغي به النجاة من تيه هذه الدنيا الدنية، والخلاص من برائن الشيطان (لعنه الله) والظلمة والجهل، ولذلك وجد الأخوة أنصار الإمام المهدي (ع) - وفقهم الله لكل خير وسددهم - أن يجمعوها في كتاب ويضعوها بين يدي القارئ الكريم عسى أن تكون سبيل هداية جديد لمن ألقى السمع وهو شهيد، هذا من جانب، ومن جانب آخر فهذا الإصدار الجديد هو إعلان تحدٍ جديد لأولئك الذين رضوا لأنفسهم أن يقبعوا في أقبية الوهم والظلمة والجهل من فقهاء آخر الزمان والمتعلقين بأذيالهم من الأتباع والمقلدين، كي ينظروا في هذا النور المحمدي العظيم عسى أن ينتصروا للشائبة الإنسانية في نفوسهم ويعودوا عن غيهم، ويثوبوا إلى رشدهم، وينصروا الله على أنفسهم كي ينصرهم الله.

اکنون، پاره‌ای جدید از آن آتش، پیش روی خواننده‌ی این متن قرار دارد؛ جلد سوّم کتاب جواب‌های یمان‌ی آل محمد (ع)، سید احمد الحسن (ع)، وصیّ و فرستاده‌ی امام مهدی (ع) که در بردارنده‌ی علمی است که حجّتی برای کسی باقی نمی‌گذارد؛ چرا که هر کلمه در این پاسخ‌ها برای کسی که طالب هدایت باشد و برای کسی که خواهان جست‌وجوی حقیقی و رهایی از سرگردانی در این دنیای حقیر و سرزمین آلوده‌ی شیطان لعنت الله و تاریکی و جهل باشد، نوری هدایت‌کننده به سوی خدای سبحان می‌باشد. از این رو، برادران مان از انصار امام مهدی (ع) که خدا به ایشان توفیق خیر دهد و استوارشان کند، آنها را در کتابی جمع نمودند و پیش خواننده‌ی گران‌قدر دادند تا شاید راه هدایت جدیدی برای کسی باشد که گوش شنوا دارد درحالی که خود شاهد است. از سوی دیگر این کتاب جدید، مبارزه‌طلبی دیگری است برای فقهای آخرالزمان و پیروان و مقلدینی که به فریب‌های آنها پیوستند؛ کسانی که راضی شدند تا خود را در لباس نهایتِ وهم و تاریکی و جهالت هلاک کنند، شاید که در این نور عظیم محمدی بنگرند تا به واسطه‌ی شائبه‌ای از انسانیت که در وجودشان قرار دارد، یاری شوند و از گمراهی‌شان بازگردند و به رشد و هدایت، هدایت شوند و خدا را علیه نفس خود یاری دهند تا خدا نیز یاریشان فرماید.

قال تعالى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ) ([9])،  
وآخر دعوانا أن الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله، لقد  
جاءت رسل ربنا بالحق وقد جاء تأويله.

خدای متعال می‌فرماید: « ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر خدا را یاری کنید،  
یاریتان می‌کند و گام‌هایتان را استوار می‌سازد » ([10]) و انتهای کلام ما این است که:  
سپاس و ستایش شایسته‌ی آن خدایی است که ما را بر این راه هدایت فرمود که ما  
شایسته‌ی هدایت نبودیم، اگر خدا هدایت‌مان نمی‌کرد. رسولان پروردگارمان به حق  
آمدند ([11]) و تأویل آن فرارسیده است.

أيها الناس، احذروا أن يكون حالكم كالذي قال الله سبحانه: (هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ  
يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ  
شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ  
مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ) ([12])، واغتنموا الفرص الإلهية فإنها تمر مر السحاب.

ای مردم بترسید از این که حالتان آن گونه باشد که خدای سبحان فرموده است:  
«آیا جز تأویل آن انتظار دیگری دارند؟ روزی که تأویلش فرارسد، کسانی که آن روز را از  
یاد برده بودند می‌گویند: رسولان پروردگار ما به حق آمدند، آیا شفیعیانی هستند که ما را  
شفاعت کنند؟ یا کسی هست که ما را بازگرداند تا کارهای دیگری جز آن کارها که  
می‌کردیم، انجام دهیم؟ قطعاً به خودشان زیان رسانیدند و آنچه به دروغ می‌انگاشتند  
اینک از دست داده‌اند» ([13]). پس فرصت‌های الهی را غنیمت بشمارید که فرصت‌ها  
مانند ابر، گذرا هستند.



وتم إعداد هذا الكتاب على قسمين، القسم الأول خاص بأجوبة السيد أحمد الحسن (ع) وهو يحتوي على محورين، المحور الأول للأجوبة العقائدية وما يلحق بها، والمحور الثاني للأجوبة الفقهية، وأمّا القسم الثاني فسيكون لأجوبة أنصار الامام المهدي (ع) - اللجنة العلمية -.

این کتاب به دو بخش تقسیم گردیده است: بخش اول دربرگیرنده‌ی پاسخ‌های سید احمد الحسن (ع) است که شامل دو محور می‌باشد، محور اول مربوط به پاسخ‌های عقایدی و آنچه به آن متعلق می‌باشد و محور دوم مربوط به پاسخ‌های فقهی است. بخش دوم دربرگیرنده‌ی پاسخ‌های هیأت علمی انصار امام مهدی (ع) می‌باشد.

والحمد لله وحده وحده وحده، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

#### اللجنة العلمية

أنصار الإمام المهدي (مکن الله له في الأرض)

الأستاذ زكي الأنصاري

1 / ذي القعدة / 1430 هـ . ق

هیأت علمی

انصار امام مهدی (خداوند در زمین تمکینش دهد)

استاد زکی انصاری

اول ذی القعدة 1430 هـ.ق. ([14])

- [1] - الجمعة: 2.
- [2] - جمعه: 2.
- [3] - القصص: 29
- [4] - قصص: 29.
- [5] - البقرة: 197.
- [6] - الكافي: ج 4 ص 403.
- [7] - بقره: 197.
- [8] - كافي: ج 4 ص 403.
- [9] - محمد: 7.
- [10] - محمد: 7.
- [11] - قسمتی از آیهی 43 سورهی اعراف (مترجم).
- [12] - الأعراف: 53.
- [13] - اعراف: 53.
- [14] - 28 مهر 1388 هجری شمسی (مترجم).